

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818202141
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7818202141.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobkyne M. X., A.. XX.X.XXXX, W.Ú. Q. H., E. XX, zastúpenej JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda č. 4, proti žalovanej N. T., A.. XX.X.XXXX, W. A. L. M. Č.. XX, zastúpenej JUDr. Martinou Vnenčákovou, advokátkou, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá č. 26, o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 31. októbra 2018 č.k. 4C/37/2018-19 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením zastavil konanie o žalobe žalobkyne proti žalovanej v 1. rade N. T., A.. XX.X.XXXX, W. L. M. XX a žalovanému v 2. rade Provident Financial s.r.o., Mlynské Nivy 49, Bratislava, ktorou žalobkyňa žiadala aby súd určil, že úverová zmluva číslo XXXXXXXXXX, uzavretá v mesiaci október 2010 medzi žalovaným v 2. rade a žalobkyňou, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- eur je neplatná. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Výrok o zastavení konania odôvodnil súd poukazom na § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) skutočnosťou, že žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou § 256 ods. 1 CSP, majúc za to, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania.

4. Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania podala včas odvolanie žalobkyňa z dôvodu, že rozhodnutie v jeho napadnutom výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania zmenil a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal. Podľa jej názoru súd prvej inštancie náležite neskúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách a nevyhodnotil tú skutočnosť, že žaloba voči žalovanej v 1. rade bola dôvodná. Podľa názoru žalobkyne, celý spor zapríčinila žalovaná v 1. rade, keď podvodným spôsobom uzavrela so žalovaným v 2. rade bez vedomia žalobkyne úverovú zmluvu a prostriedky z poskytnutého úveru si ponechala žalovaná v 1. rade a v čase podania žaloby žalovaný v 2. rade vymáhal od žalobkyne poskytnuté prostriedky z úveru, pretože žalovaná v 1. rade prestala úver splácať. Žalobkyňa ďalej tvrdila, že vecnú legitimitáciu v konaní o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je má predovšetkým ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide; môže ju mať aj osoba, ktorá nie je účastníkom tohto vzťahu za predpokladu, že z tohto

právneho vzťahu mala prospech na úkor osoby uvedenej ako účastníka právneho vzťahu (podvodné konanie), v tomto prípade ide o takéto konanie zo strany žalovanej v 1. rade. Počas konania žalobkyňa na podnet žalovaného v 2. rade uzavrela Dohodu o urovnaní, na základe ktorej zobrala žalobu voči žalovanému v 2. rade späť a z tejto dohody vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný v 2. rade si voči sebe nebudú v žiadnom súdnom konaní ani mimosúdne uplatňovať žiadne nároky, ktoré by zo zmluvy o úvere pre nich vyplývali. V dôsledku uzavretia Dohody o urovnaní zo žalovaným v 2. rade, žalovaná vzala žalobu voči žalovanému v 2. rade späť, a preto nevyhnutne vzala späť žalobu aj voči žalovanej v 1. rade s tým, že žalobu zapríčinila žalovaná v 1/ rade svojím podvodným konaním voči žalobkyňi.

5. Dňa 14.1.2019 bolo zástupkyňi žalovanej doručený opis odvolania. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

7. Žalobkyňa v odvolaní navrhuje, aby súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania.

8. Odvolací súd môže výnimočne nepriznať náhradu trov konania podľa § 257 CSP, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Dôvody hodné osobitného zreteľa boli dôvodom pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi aj podľa § 150 ods. 1 OSP účinného do 30.6.2016. Dôvody hodné osobitného zreteľa zákon definuje ako také prípady osobitného zreteľa, ktoré znamenajú odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok konania aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. To, či ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, musí súd zvažovať vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu a to nielen na strane toho, v koho prospech má byť toto ustanovenie použité, ale aj na strane toho, komu inak by patril nárok na náhradu trov konania a teda, či možno od druhého účastníka spravodlivo požadovať, aby znášal trovy konania aj keď mal v konaní úspech. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárodkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, teda nie len toho účastníka konania, ktorého by podľa zákona zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania ale aj toho, ktorého majetková sféra by použitím tohto ustanovenia bola dotknutá. Tiež musí brať do úvahy okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde a prihliadať na postoj účastníkov v konaní.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa ako fyzická osoba, ktorá viedla tento spor so žalovanou v 1. rade ako fyzickou osobou nepreukázala, že sú u nej také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia § 257 CSP a viedli by k tomu, že žalovanej v tomto konaní by nebola priznaná náhrada trov tohto konania.

11. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že žalovaná v 1. rade uzavrela úverovú zmluvu so žalovaným v 2. rade bez vedomia žalobkyne, pretože v tomto konaní nebolo preukázané, že žalovaná v 1. rade podpísala úverovú zmluvu menom žalobkyne.

12. Odvolací súd poukazuje na názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení z 22.11.2011, sp. zn. III ÚS 517/2011, podľa ktorého je vecnou legitimáciou stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný).

13. Žalovanej v 1. rade nevyplývajú z uzavretej úverovej zmluvy žiadne hmotnoprávne povinnosti vzhľadom k tomu, že žalovaná v 1. rade uzatvárala úverovú zmluvu v mene žalovaného v 2. rade na základe zmluvy o obchodnom zastúpení, teda žalovaná v 1. rade konala pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v mene žalovaného v 2. rade.

14. Odvolací súd nepovažoval žalobu voči žalovanej v 1. rade za dôvodnú vzhľadom na nedostatok pasívnej vecnej legitimácie.

15. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

16. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana sporu procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. So zreteľom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o priznaní trov konania žalovanej v celom rozsahu ako vecne správne.

18. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP. v spojení s ustanovením § 256 ods. 1 a CSP tak, že stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania vzhľadom na to, že v odvolacom konaní procesne úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli a procesne neúspešná žalobkyňa na ich náhradu nemá právo.

19. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).